

*Haar stoel is leeg, haar stem is stil.
Wij zeggen Heer, het was Uw wil.*

In dankbare herinnering aan:

Anna Maria Geziena Franke - Jogems

sinds 15 mei 1969 weduwe van
Johannes Hendrikus Franke.

Zij wordt geboren op 20 februari 1916 te Weerselo en overlijdt na gesterkt te zijn door het H. Sacrament der Zieken op 9 februari 2002 aan de Bellinckhofweg 7 te Weerselo.

Op 14 februari daaropvolgend is zij begraven op het R.K. kerkhof aldaar.

Onze lieve moeder en oma is van ons heengegaan. Het was fijn dat zij zolang in ons midden verbleef. Daar zijn wij, kinderen en kleinkinderen, God bijzonder dankbaar voor.

Op de boerderij "de Met" aan de Eertmansweg in Weerselo groeit ze samen met haar 3 broers op. Uit liefde trouwt ze met Jan Franke kort na de oorlog, op 28 mei 1946. Haar nieuwe thuis wordt "de Munsterboer" in de "Scheutenhook".

In hun huwelijk werken Pa en Ma liefdevol samen voor hun vijf kinderen op de boerderij. Beiden doen veel buitenwerk op het land en in de tuin.

Ma is een gezellige vrouw en houdt van de natuur en van

alles wat er groeit en bloeit. Haar liefhebberijen zijn het wekken van groenten uit eigen tuin, een kaartje leggen en op latere leeftijd het zwemmen. Meer dan 50 jaar is ze trouw lid van de K.P.O.

Een zware slag voor haar is het overlijden van Jan, dat haar veel zorg en verdriet bezorgt. Zij staat nu alleen voor de opvoeding van de kinderen. Grote waarde hecht ze aan een goede familieband. Geen enkele verjaardag van haar dertien kleinkinderen wordt vergeten. De deur staat altijd open voor iedereen en bij het weggaan zegt ze steevast "Wier komm'n".

Haar arbeidzaam en gastvrije leven zal voor ons altijd een voorbeeld blijven.

Het geloof is haar bijzonder dierbaar. Zij heeft deelgenomen aan verscheidene pelgrimstochten. Voor de meer dan 50 bedevaarten naar Kevelaer wordt ze met een gouden medaille beloond. Bijzonder voor haar zijn beide reizen naar Lourdes waarvan ze zeer heeft genoten.

Hoewel ze altijd een goede gezondheid heeft, ondergaat ze zes jaar geleden toch enkele zware operatieve ingrepen. In een sterk vertrouwen op God herstelt ze goed en is daar dankbaar voor. Sinds een jaar weet ze dat ze ongeneeslijk ziek is. Ook in deze periode geeft ze de moed niet op en blijft ze vol vertrouwen en optimistisch. Ze vindt hiervoor de kracht in haar geloof en de belangstelling van velen uit haar omgeving.

Ze geeft daarvan blijk met de woorden:

"Niet klagen maar dragen, God doet de rest".

Deze woorden vormen voor ons kinderen een blijvende herinnering en raad.

Ma bedankt voor alles. We missen je.

Voor uw vele blijken van belangstelling tijdens de ziekte en uw medeleven na het overlijden van onze lieve moeder en oma zeggen wij u oprechte en hartelijk dank.

Kinderen en kleinkinderen.

7595 LL Weerselo, 14 februari 2002
Bellinckhofweg 7